

Her şey “ben sizin rabbiniz değil miyim?” sorusuna;

“Bela: Evet sen bizim rabbimizsin” **söz**üyle başladı. (A’raf, 7/172)

Din bir sözle başladı.

Peki, neydi söz.

Söz ağızdan çıktığında bütün kâinata yayılan ve **uyduğun kadar**,

Değer gördüğün,

İtibar bulduğun,

Saygınlık kazandığın,

Müslümanlığını gösterdiğin,

Mümin kaldığın,

Habil'e kardeş,

Emin Hz. Muhammed(s.a.v.)'e ümmet,

Siddik Ebubekir(r.a.)'a arkadaş olduğun,

Kısaca; ***uyduğun kadar insan olduğun bir temel ölçüdür söz.***

Ağzından çıkan söze uymadığında ise;

İblise oyuncak,

Kabile kardeş,

Karun'a arkadaş,

Ebu Cehile yoldaş,

Kısaca; ***uymadığın kadar alçaltıcı bir belirleyicidir söz.***

Siddik: Allah'ı verdiği **sözü hakkıyla yerine getiren** demektir.

Siddiklik makamı şehitlik makamından üstündür.

Namazlarımızda günde 40 defa okuduğumuz Fatiha suresinde Rabbimizden **“bizi nimetlendirdiği** ullaarının arasına katması” için dua ederiz. Fatiha, 1/7.

k

Allah Teâla başka ayette “nimetlendirdiği kulları” açıklıyor:

“Kim Allah'a ve Resûl'e itaat ederse işte onlar, Allah'ın **kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, siddikler, şehidler ve salih** kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaşlardır!” Nisa, 4/69.

Kur'an-ı Kerim'de en çok tiksiniilen, kınanan ve eleştirilen konuda müminin sözü ile amelinin birbiriyle uymamasıdır:

“Ey inananlar! Yapmayacağınız şeyi niçin söylüyorsunuz? **Yapmayacağınız şeyi söylemeniz Allah nazarında en tiksinti verici** ydir!” Saf, 61/2-3.

şe

Allah(c.c.) has kullarını açıklarken yine “söz-amel” bütünlüğüne dikkat çekiyor:

“Müminler arasında öyle kişiler vardır ki, **Allah'a verdikleri sözde durdular.** Onlardan kimileri verdiği sözü yerine getirdi. Kimileri de beklemektedir.

Onlar (verdikleri sözü) hiçbir şekilde değiştirmediler.

” Ahzap, 33/23.

Aziz kardeşlerim!

Bugün Müslümanların arasında ben Müslümanın iddiasıyla dolaşan zavallıların, **sözlerini peynir-ekmek gibi yemeleri** sizi olumsuz etkilemesin.

“Hiçbir günahkar, diğerinin günahını yükleneyecek değildir.” Zümer, 39/7.

Tek başımıza annemizden doğduk ve kundağa sarıldık.

Tek başımıza öleceğiz ve kefene sarılıp kabir yoluyla ebedi hayata geçeceğiz.

Ebedi hayattaki **konforumuz** elest-ü bezminde verdiğimiz sözü yerine getirdiğimiz kadar olacak.

Unutmayın!

Doğru söz: Dindir.

Yalan: Münafılıktır.

Münafıklar için cehennemın en dibi tahsis edilmiştir.

“Ok gibi doğru olsam ileri atarlar beni,

Yay gibi eğri olsam elde tutarlar beni,”

Sözünde ifade edilen manada olduğu gibi siz insanların elinde tutuluyor olmaktan Allah'a doğru ok gibi yürümeyi tercih edin.

“ İnsan Rabbine karşı gerçekten çok nankördür.” Adiyat, 100/6.

Rabbine karşı pek nankör olan insanı razı etmek için, onun elinde tutulmak için, az bir ahiretini, dinini satma!

Devrin 290 hâkimi Sokrat'ı yargıladı ve dosdoğru sözlerinden dolayı baldıran zehiri ile idamına hükmetti.

Sokrat'ta öldü, onu yargılayan hâkimlerde...

2000 küsur yıl geçti. O yargıçlardan hiçbirinin adını bilen yok.

Sokrat hakikat kahramanı olarak yaşıyor ve kıyamete kadar yaşayacak...

Her CUMA HUTBESİ nın değişmez ayeti;

"Muhakkak Allah adaletle / adil olmanızı emrediyor..." Nahl, 16/90.

'Allah zalimleri sevmez!

Zulme seyirci kalanları da...'

Doğru konuştuğunuz kadar İslam'ın korumasında,

Yalan konuştuğunuz kadar İblisin heybesindedesiniz.

"Ey inananlar! Allah'ın emirlerine uygun yaşayın ve (her zaman) doğruyu konuşun, doğru söz söyleyin ki,

Allah işlerinizi düzeltsin (değerli kılsın) ve günahlarınızı affetsin.

Ve (bilin ki) kim Allah'a ve Resulü'ne itaat ederse büyük bir zafere erişmiş olur."

Ahzap, 33/70-71.

Odaklanacağımız, pür-dikkat esas alacağımız gün sadece ***o gündür!***

"Öyle bir günden sakının ki; o gün işiniz Allah'a bırakılır. Sonra herkes kazandığını ***tam olarak alır***

Ve onlara asla zulmedilmez."

Bakara, 2/281.